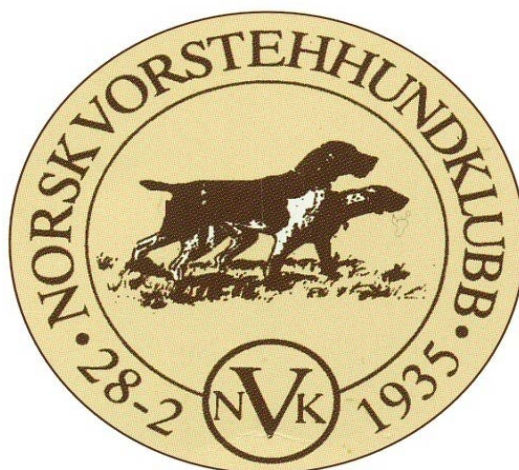

Rasebeskrivelse med kommentarer

VORSTEHUND STRIHÅRET

NORSK VORSTEHUNDKLUBB

EKSTERIØRDOMMERKONFERANSEN 2013

Strihåret Vorstehhund (Deutsch–Drahthaar)

Utover 1800 tallet hadde man i England reinavlet fuglehundraser som ensidig skulle ta stand for fuglevilt, mens andre raser kun skulle apportere det skutte vilt.

Blant tyske jegere utviklet det seg på samme tid et ønske om å avle frem hunder som skulle ta stand, men hovedoppgaven til hunden kom etter skuddet. Her kan nevnes apportere skadet eller dødt vilt, følge varmt eller kaldt blodspor osv.

Den som ble foregangsmann for disse ideene var friherre Sigismund von Zedlis und Neukirch, kjent under pseudonymet Hegewald. Hans kongstanke var å avle fram en strihåret, tysk, allsidig jakthund. Den skulle finne fugl, ta stand, lose etter hare, apportere skadet vilt under alle situasjoner og drive hjortevilt. Han utga mange skrifter der han fortalte om sin idealhund.

Etter hans død i 1903 ble hans skrifter samlet i en bok: "Hegewalds Schriften über den Gebrauchshund". Her anskueliggjorde han for de tyske jegere sitt ideal: Den strihårede allsidige jakthund under slagordet: "Durch Leistungsfähigkeit zum Typus". (Gjennom ytelsen går veien til typen). Det vil si at først skulle de allsidige jakttegnegenskaper grunnfestes i de nasjonale raser. Eksteriørtypen fikk komme etter hvert. For å oppnå dette ville Hegewald velge ut spesielt gode individer til avl. Derfor begynte han sammen med noen andre ildsjeler å arrangere noen svært krevende jaktprøver. Hundene måtte jakte i åpent terreng og i skog. Drive hjortedyr, drepe og apportere rovvilt.

Hegewalds bruksprøver ble svært vellykkede, men å forbedre bruksegenskapene til hundene gikk langsomt selv om han avlet på de som fikk de beste prøveresultatene. Allerede i 1895 stiftet han puddelpointer klubben. Den gamle, brune puddelen som blant annet var en vannapportør kunne her tilføre pointeren bedre apportegenskaper. Krysningresultatet ga meget gode jakthunder, men hårlaget ble svært problematisk. Det ble sjelden slik som Hegewald ønsket seg, nemlig: tett underull og relativt korte, strie dekkhår. De fleste hunder av krysningene mellom pointer og puddel fikk enten pointerens korte, glatte hårlag eller puddelens ullne hårlag.

Hegewald hadde mange motstandere. De mest nasjonalistiske holdt på den tyske Stichelhaar og ville at man skulle avle på den. Andre igjen holdt med den tyske jegeren Korthals som parret den tyske Stichelhaar med franske Griffons. Disse krysningene forbedret både den eksteriøre og den jaktlige kvaliteten.

Noen oppdrettere som fortsatt trodde på de Hegewaldske ideer, brøt ut av puddelpointer klubben og dannet i 1902 Verein Deutsch Drahthaar. Deres motto var å oppdrette hunder som man selv ville, fortelle åpent hvilke hunder de brukte i sin avl, om de var pointer-puddel, griffon osv. Det var den bruksmessige framgangen som var viktig.

På grunn av at de kunne benytte de beste brukshundene av Stichelhaar, pointer, puddel og griffon, forbedret de sensasjonelt prestasjonene til krysningene på bruksprøvene. Dermed ble den tyske Drahthaar rasen skapt under mottoet: "Først må vi ha jaktlig fullkommenhet, så god og funksjonell bygning og til slutt skjønnhet".

Disse idealistiske tankene fulgte de så slavisk helt til de hadde fått festet de ønskede brukskvaliteter i hunden. Deretter konsentrerte de seg om å gjøre dem mer ensartet som type. For å oppnå en mer homogen type bestemte de i 1910 at det fra nå av ikke var tillatt å krysse inn puddelpointer. Rasen ble nå etterhvert mer ensartet, men det var først i 1928 at rasen Drahthaar ble anerkjent som egen rase og inntatt i den tyske stambok. Strihåret vorstehhund som vi kaller den i Norge har hatt en særdeles god utvikling i Tyskland, og den har blitt en

meget populær jakthund i Norden med blant annet ypperlige resultater på både skog-, lavland- og høgfjellsprøver.

Det er verd å merke seg at når de først hadde oppnådd de ønskede brukskvaliteter og fått et noenlunde homogent eksteriør, skrev de så standarden ut fra den type hund de hadde skapt. Her viser det seg at denne standarden ikke avviker vesentlig fra den korthårede vorstehunds standard, ei heller fra pointeren og de tre setterrasene når det gjelder krav til bygning og lemmeutvikling.

Rasene som har gitt opphav til den strihåren vi har i Norge i dag:

Drahthaar

Stichelhaar

Griffon

Pudelpointer

Strihåret vorstehhund:

FCIs rasenr. 98 av 25.10.2000, norsk oversettelse gjeldende fra 19.09.2001

Opprinnelsesland: Tyskland

Hjemland: Tyskland

Helhetsinntrykk: Edel, med hard og beskyttende pels, oppmerksomt og energisk uttrykk. Kraftige, jordvinnende, flytende og harmoniske bevegelser.

Viktige proporsjoner: Kroppslengde og mankehøgde mest mulig lik. Kroppslengde kan overskride mankehøgde med opp til 3 cm.

NVK-kommentarer: Norske vorstehunder skal arbeide under krevende fysiske forhold og vi er av den oppfatning at rektangulære hunder i forholdet 9/10 i høyde/lengde er mest ønskelig. Kroppsproporsjonene må ellers hverken være for tunge/brede og klumpete eller for finstilte og «myndepreget».

Adferd/temperament: Stabil, behersket, avbalansert, hverken sky eller aggressiv. God jaktlyst.

NVK-kommentar: Det er et rasepreg at hundene er stabile og åpne i gemytt. Vi er derfor opptatt av at dommere markerer godt hunder som trekker seg eller på ande måter viser avvikende gemytt. Disse kan altså ikke få mer enn høyst sufficient (godtagbar) eller normalt 0 premie.

Hode: I forhold til kroppens størrelse og med godt kjønnspreg. Lett divergerende hodelinjer.

<u>Skalle:</u>	Passe bred, flat, bare på sidene lett rundete kinnbensbuer. Tydelige øyebrynsbuer.
<u>Stopp:</u>	Tydelig
<u>Nesebrusk:</u>	Kraftig, pigmentert i henhold til pelsfarge. Store nesebor.
<u>Snuteparti:</u>	Langt, bredt, kraftig og dypt. Lett romernese er ønskelig.
<u>Lepper:</u>	Tykke, tilliggende, ikke overhengende. Godt pigmentert i henhold til pelsfargen.
<u>Kjever/tenner:</u>	Kraftige kjever med et perfekt og regelmessig saksebitt. Store tenner. Komplet tannsett.
<u>Øyne:</u>	Så mørke som mulig, verken for dyptliggende eller utstående, livlig og våkent uttrykk. Godt pigmenterte tilsluttende øyelokksrender.
<u>Ører:</u>	Middels store, høgt og bredt ansatte, ikke vridde.
Hals:	Middels lang, muskuløs og tørr. Lett buet nakke.
<u>Forlemmer:</u>	
<u>Helhetsinntrykk:</u>	Sett forfra, rette og parallelle, sett fra siden plassert godt under kroppen. Avstanden fra bakken til albuen skal være omtrent lik avstanden fra albuen til manken.
<u>Skulder:</u>	Godt tilbakelagt og skråstilt skulderblad, kraftig muskulatur. God vinkling mellom skulderblad og overarm.
<u>Overarm:</u>	Lengst mulig, muskuløs og tørr.
<u>Albue:</u>	Godt tilliggende, verken inn eller utoverdredt. God vinkling mellom over- og underarm.
<u>Underarm:</u>	Tørr og loddrett, kraftig beinstamme.

<u>Håndrot:</u>	Sterk
<u>Mellomhånd:</u>	Lett skråstilte
<u>Poter:</u>	Ovale med godt sluttete tær. Tilstrekkelig tykke, kraftige, motstandsdyktige og velpigmenterte tredeputer. Parallele, verken inn eller utoverdreide i stående og bevegelse.

Kropp:

<u>Overlinje:</u>	Rett og lett avfallende.
<u>Manke:</u>	Markert
<u>Rygg:</u>	Sterk og muskuløs
<u>Lend:</u>	Kort, bred, muskuløs, bredt bekkenparti.
<u>Kryss:</u>	Lang og bredt, lett fallende og muskuløs.
<u>Bryst:</u>	Bredt og dypt med utpreget forbryst, brystbenet går lengt mulig bakover. Ribbena godt buet.
<u>Underlinje/buk:</u>	Elegant, stram, lett opptrukket.

Hale:

Verken for tykk eller tynn. Bæres i rygglinjens forlengelse, mest mulig horisontal eller svakt svinget oppad, ikke rett oppstående. Hensiktsmessig kupert for jaktbruk*. I land hvor halekupering er forbudt, skal halen være naturlig lang. Den skal nå til hasen og være rett, hhv. bæres lett sabelformet.

Baklemmer:

<u>Helhetsinntrykk:</u>	Sett bakfra rette og parallelle. Godt vinklet i kne- og haseledd.
-------------------------	---

Kraftig beinstamme.

Lår: Langt, bredt og muskuløs, god vinkel mellom bekken og lår.

Kne: Kraftige med god vinkel mellom over- og underlår.

Underlår: Langt, muskuløs og senete.

Haser: Kraftige

Mellomfot: Kort, står loddrett mot bakken.

Poter: Ovale med godt sluttete tær. Tilstrekkelig tykke, kraftige, motstandsdyktige og velpigmenterte tredepoter. Parallele, verken inn- eller utoverdreide i stående og bevegelse.

Bevegelser: Rette og parallelle. Meget jordvinnende, med god forbeinsaksjon og godt fraspark. God reisning.

NVK-kommentarer: Lemmer og bevegelser: Det skal og må legges stor vekt på lemmevinkler og bevegelser hos hundene. Effektive bevegelser med korrekt vinklede lemmer er en forutsetning for at hundene skal kunne arbeide utholdende i krevende oppgaver og ha et langt og skadefritt liv.

Hud: Stram, tilliggende, uten rynkedannelse.

Pels:

Hårlag: Hardt, stritt og tykt. Dekkhårenes lengde ca. 2 til 4 cm lange, tykk, vannavstøtende underull. Kroppskonturene skal ikke skjules av for langt hårlag. Det tette og harde hårlaget skal gi best mulig beskyttelse mot vær og skader. Kort, men tett pels på de nedre deler av bena, på brystets underside og buken. Likeledes kort, tett, men ikke bløt pels på hodet og ører. Markerte øyenbryn, kraftig og stri, men ikke for lang bart understreker det energiske uttrykket.

NB!

Vær oppmerksom på at en del strihår som har for lang og bløt pels, blir trimmet til korrekt lengde før hundene blir utstilt. Dommerne må ha såpass gode kunnskaper om pels at de kan se og føle om en hund er trimmet. En trimmet hund skal ikke ha topp premie.

Farge:

- * Brunskimmel med eller uten flekker
- * Sortskimmel med eller uten flekker
- * Brun med eller uten hvit brystflekk
- * Lys skimmel, med eller uten flekker

Andre farger ikke tillatt

Størrelse:

<u>Mankehøgde:</u>	Hannhunder:	61 – 68 cm
	Tisper :	57 – 64 cm

Feil:

Ethvert avvik fra foregående punkter skal betraktes som feil. Hvor alvorlig feilen er, skal graderes etter hvor stort avviket er i relasjon til rasebeskrivelsen.

Grove feil:

- For kort, smal eller spiss snute
- Svakt bitt
- Sterkt hengende nedre øyelokk
- Svak rygg, karpelend, overbygget
- Sterkt ut- eller innoverdreide albuer
- Kuhaset, hjulbeint eller hasetrang så vel i stående som i bevegelse.
- Passgang
- Stive eller trippende bevegelser
- Tynn pels, manglende underull

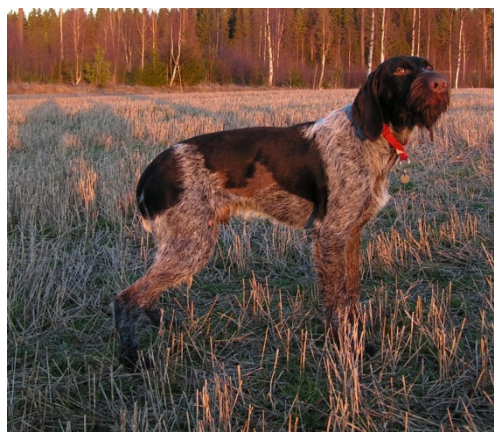
Diskvalifiserende feil:

Hunder som viser tegn på aggressivitet og/eller har fysiske defekter som påvirker hundens sunnhet skal diskvalifiseres.

- Gemyttfeil
- Skuddredd, manglende jaktlyst
- Over- eller underbitt, kryssbitt
- Manglende tenner utover P1
- Entropium, ektropium
- Medfødt haleknekk eller stumphale
- Pigmentfeil
- Forskjellig øyenfarge

En korthåret strihår – rasetypisk, skal ha 0 pr

Pigmentvariant (lys brun flekk) – avlsrådet mener denne hunden er rasetypisk og grei

OBS!

Hannhunder skal ha to normalt utviklede testikler på normal plass.

*) I henhold til norsk lov er halekupering forbudt.

Rasebeskrivelsen er oversatt fra gjeldende FCI-standard
NKK 2001